

Abstrakt

Tato disertační práce pojednává o Havelkových orchestrálních skladbách ve spojení s výtvarným uměním a vizuálním světem a také postojem skladatele vůči okolnímu světu. Pomocí vlastních analýz, historických studií i pramenů bádám nad průniky jednotlivých složek směrem do Havelkova kompozičního rukopisu.

Havelkovo dílo můžeme orientačně rozdělit do tří tvůrčích období. V prvním období (přibližně do roku 1963) vychází Havelkův kompoziční jazyk z tradice evropské hudby 20. století. Mimo raných skladeb Havelka komponuje *I. symfonii* a dále kantátu *Chvála světla*, ve které se odráží jeho pozitivní vztah komunistickému myšlení. Ve druhém tvůrčím období (přibližně od roku 1964 do roku 1975) se Havelka věnuje kratším orchestrálním skladbám a pracuje s inspiračními zdroji odkazujícími k vizuálnímu umění, obrazům i vizím. Ve skladbách jako např. *Pěna*, *Pocita Hieronymu Boschovi* či *Hudební obraz o Che Guevarovi* si zkouší práci s technikami tzv. Nové hudby a profiluje svůj kompoziční styl. Poslední období Havelkovy tvorby je spjato s duchovní tvorbou a reflektuje skladatelův vztah ke křesťanské víře. Vzhledem k tomu, že je Havelkova tvorba pevně spjatá s jeho osobním přesvědčením a vztahem k výtvarnému umění, prochází tato disertační práce ve spojení s těmito prvky celé Havelkovo orchestrální dílo.

Klíčová slova:

Svatopluk Havelka, hudební skladba, kompoziční styl